Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 610/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

(HL L 182., 2013.6.29., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.)	L 77	1	2016.3.23.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1806 rendelete (2018. november 14.)	L 303	39	2018.11.28.

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 225., 2014.7.30., 91. o. (610/2013/EU)

►C2 Helyesbítés, HL L 40., 2017.2.17., 78. o. (610/2013/EU)

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 610/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény, a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, az 1683/95/EK tanácsi rendelet, a 539/2001/EK tanácsi rendelet, valamint a 767/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

▼M1

_____

▼B

2. cikk

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény módosítása

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény a következőképpen módosul:

1. A 18. cikk (1) bekezdésében a „három hónapot” szövegrész helyébe a „90 napot” szövegrész lép.

2. A 20. cikk a következőképpen módosul:

   a) az (1) bekezdésben „az első beutazás időpontjától számított hat hónapon belül, de legfeljebb három hónapig” szövegrész helyébe a „bármely 180 napos időszakban legfeljebb 90 napig” szövegrész lép;

   b) a (2) bekezdésben a „három hónapon” szövegrész helyébe a „90 napon” szövegrész lép;

3. a 21. cikk a következőképpen módosul:

   a) az (1) bekezdésben a „bármely hathónapos időszakban három hónapig” szövegrész helyébe a „bármely 180 napos időszakban 90 napig” szövegrész lép;

   b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

4. a 22. cikk a következőképpen módosul:

   „22. cikk

   Azok a külföldiek, akik jogszerűen utaztak be az egyik Szerződő Fél területére, kötelezhetők a bejelentkezésre annak a Szerződő Félnek a hatáskörrel rendelkező hatóságainál, amelynek területére beutaztak, az egyes Szerződő Felek által megállapított feltételeknek megfelelően. Ezeknek a külföldieknek – annak a Szerződő Félnek a döntésétől függően, amelynek területére lépnek – a beutazáskor, illetve a beutazástól számított három munkanapon belül kell bejelentkezniük.”;

5. a 136. cikket el kell hagyni.

▼B

3. cikk

Az 1683/95/EK rendelet módosítása

Az 1683/95/EK rendelet 5. cikkének helyébe a következő szöveg lép:

„*5. cikk*

E rendelet alkalmazásában »vízum« a Közösségi Vízumkódex (vízumkódex) létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 2.a) pontjában meghatározott vízum.

(*) HL L 243., 2009.9.15., 1. o.”.

▼M2

▼B

5. cikk

A 767/2008/EK rendelet módosítása

A 767/2008/EK rendelet 12. cikke (2) bekezdésének a) pontjában a iv. pont helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal;”.

6. cikk

A 810/2009/EK rendelet módosítása

Az 810/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez a rendelet létrehozza a tagállamok területén való átutazásra vagy bármely 180 napos időszakban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.”;

2. a 2. cikk 2. pontjának a) alpontjának helyébe a következő szöveg lép:

▼C2

„a) a tagállamok területén való átutazás vagy a tagállamok területén bármely 180 napos időtartamban 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodás;”;

▼B

3. a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) amikor a konzulátus által megindokolt okokból tartózkodásra jogosító új vízum kiadására kerül sor ugyanazon hat hónapos időszakban olyan kérelmezőnek, aki ugyanezen 180 napos időszak alatt már felhasznált egy 90 napos tartózkodásra jogosító egységes vízumot vagy korlátozott területi érvényességű vízumot.”;

▼B

4. a 32. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal;”;

5. A 810/2009/EK rendelet VI., VII. és XI. mellékletei az e rendelet II. mellékletével összhangban módosításra kerülnek.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 19 július 2013-i lép hatályba.

Az 1. cikk 5. pontja a) pontjának i. alpontja, az 1. cikk 5. pontjának b) pontja, a 2. cikk 1. és 2. pontja, a 2. cikk 3. pontjának a) pontja, a 3., 4., 5. és 6. cikk, az I. melléklet 3. pontja és a II. melléklet 18 október 2013-tól alkalmazandó.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

▼B

I. MELLÉKLET

Az 562/2006/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. a III. melléklet a következőképpen módosul:

a) a B. rész helyébe a következő szöveg lép:

„B1. RÉSZ: »vízum nem szükséges«;

B2. RÉSZ: »minden útlevél«.

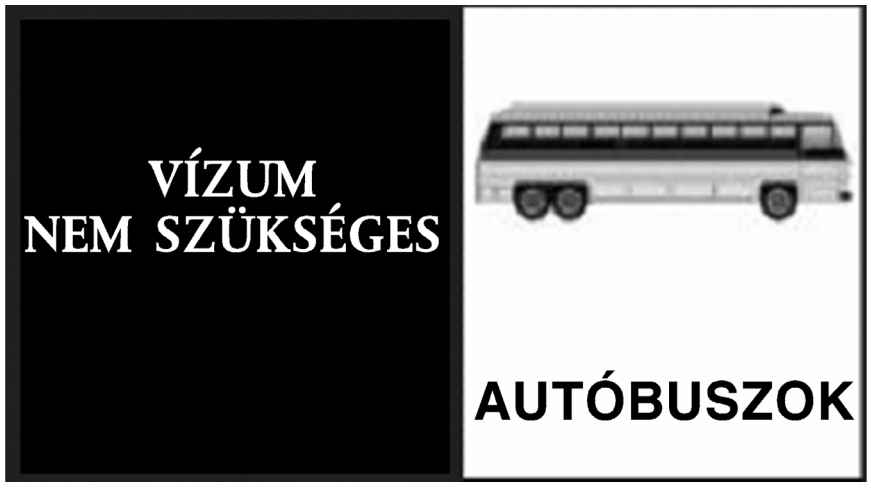
”;

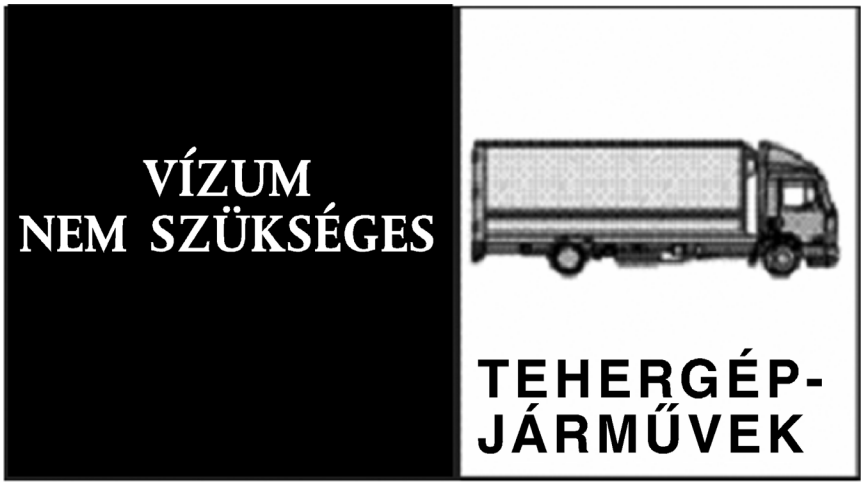
▼B

b) a C. részben a következő jelzőtáblákat kell beilleszteni az „EU, EGT, CH” és a „MINDEN ÚTLEVÉL” feliratú jelzőtáblák közé:

„

”.

▼B

2. A IV. melléklet 3. pontja első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„3. A vízumkötelezettség alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok be- és kiléptetésekor a bélyegzőlenyomatot főszabályként a vízummal szemben lévő oldalon kell elhelyezni.”;

3. A V. melléklet B. részében a határon a beléptetés megtagadásához használt formanyomtatványban az F. pont helyébe a következő szöveg lép:

„☐ F. az Európai Unió tagállamainak területén a megelőző 180-napos időtartamon belül 90 napon át már tartózkodott”;

4. A VI. melléklet a következőképpen módosul:

a) az 1. pont a következőképpen módosul:

i. az 1.1. pont a következő ponttal egészül ki:

„1.1.4. Közös határátkelőhelyek

1.1.4.1. A tagállamok a szomszédos harmadik országokkal kétoldalú megállapodásokat köthetnek vagy tarthatnak hatályban olyan közös határátkelőhelyek létesítéséről, ahol a tagállam határőrei és a harmadik ország határőrei a nemzeti joguknak megfelelően egymás után végzik a ki- és beléptetési ellenőrzéseket a másik fél területén. A közös határátkelőhelyek létesülhetnek akár a tagállam területén, akár a harmadik ország területén.

1.1.4.2. Tagállam területén létesített közös határátkelőhelyek: A tagállam területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a harmadik ország határőreit arra, hogy a következő elvek tiszteletben tartása mellett a tagállamban is elláthassák feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: Azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki a tagállam területén nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: Ha a harmadik ország határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, tájékoztatják a tagállam hatóságait ezekről a tényekről, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban és az érintett személy állampolgárságától függetlenül gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

c) Az Unió területére belépő, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyek: A harmadik ország határőrei nem akadályozhatják meg, hogy a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személy belépjen az Unió területére. Ha olyan okok állnak fenn, amelyek az érintett harmadik országból való kiléptetés megtagadását indokolják, a harmadik ország határőrei ezekről az okokról tájékoztatják a tagállam hatóságait, azok pedig a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban gondoskodnak a megfelelő intézkedésekről.

▼B

1.1.4.3. Harmadik ország területén létesített közös határátkelőhelyek: A harmadik ország területén elhelyezkedő közös határátkelőhely létrehozatalára vonatkozó kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezést kell tartalmazniuk, amely felhatalmazza a tagállam határőreit arra, hogy a harmadik országban is elláthassák feladataikat. E rendelet alkalmazásában a harmadik országok területén létesített közös határátkelőhelyen a tagállamok határőrei által végzett minden ellenőrzést az érintett tagállam területén végrehajtott ellenőrzésnek kell tekinteni. A tagállami határőrök az 562/2006/EK rendelettel összhangban és a következő elveket tiszteletben tartva látják el feladataikat:

a) Nemzetközi védelem: Azon harmadik országbeli állampolgár részére, aki átesett a harmadik ország határőrei által végzett kiléptetési ellenőrzésen és ezt követően a harmadik országban jelen lévő tagállami határőröktől nemzetközi védelmet igényel, az Unió menekültügyi vívmányaival összhangban hozzáférést kell biztosítani a tagállam vonatkozó eljárásaihoz. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére.

b) Személy letartóztatása vagy tulajdon lefoglalása: Ha a tagállam határőrei olyan tényekről szereznek tudomást, amelyek valamely személy letartóztatását vagy védelem alá helyezését, vagy tulajdon lefoglalását indokolják, a nemzeti, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban járnak el. A harmadik ország hatóságainak el kell fogadniuk az érintett személy belépését a tagállam területére vagy az érintett tárgy tagállam területére történő átadását.

c) Hozzáférés az informatikai rendszerekhez: A tagállami határőrök számára biztosítani kell, hogy a 7. cikkel összhangban használhassák a személyes adatokat feldolgozó információs rendszereket. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani az uniós jog által előírt olyan technikai és szervezési biztonsági intézkedések bevezetésére, amelyekre a személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítése, véletlen elvesztése, megváltoztatása, jogosulatlan nyilvánosságra hozatala vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés – a harmadik ország hatóságai általi jogosulatlan hozzáférést is beleértve – elleni védelem érdekében szükség van.

1.1.4.4. Szomszédos harmadik országgal közös határátkelőhelyről szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállam konzultál a Bizottsággal a megállapodásnak az uniós joggal való összeegyeztethetőségét illetően. A már meglévő kétoldalú megállapodásokról 2014. január 20-i értesíteni kell a Bizottságot.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem egyeztethető össze az uniós joggal, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetetlenséget.”;

ii. az 1.2. pontban az 1.2.1. és 1.2.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„1.2.1. A külső határt átlépő vonatok utasait és személyzetét egyaránt ellenőrizni kell, beleértve a tehervonatokat vagy az üres szerelvényeket is. A tagállamok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat köthetnek ezen ellenőrzések végrehajtásának módjáról, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket. Az ellenőrzések az egyik alábbi módon hajthatók végre:

▼B

— a tagállam területén található első érkezési vasútállomáson vagy utolsó indulási vasútállomáson,

— a vonaton menet közben, a harmadik országbeli utolsó indulási vasútállomás és a tagállam területén található első érkezési vasútállomás között vagy fordítva,

— a harmadik ország területén található utolsó indulási vasútállomáson vagy az első érkezési vasútállomáson.

1.2.2. Továbbá a nagysebességű vasúti forgalom megkönnyítése érdekében a harmadik országból érkező nagysebességű vasút útvonalán fekvő tagállamok az érintett harmadik országokkal egyetértésben, tiszteletben tartva az 1.1.4. pontban foglalt elveket, úgy is határozhatnak, hogy a harmadik országból érkező vonatokon utazó személyek beléptetési ellenőrzését az egyik alábbi módon folytatják le:

— azokon a harmadik országbeli állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak fel,

— azokon – a tagállamok területén fekvő – állomásokon végzik el, ahol személyek szállnak le,

— vagy a vonaton, a harmadik ország területén fekvő állomások és a tagállamok területén fekvő állomások között, menet közben végzik el, feltéve, hogy a személyek nem hagyják el a vonatot.”;

b) a 3.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.1. *Általános ellenőrzési eljárások a tengeri forgalomban:*

3.1.1. A hajók ellenőrzését az érkezési vagy az indulási kikötőben, vagy az e célra kijelölt, a hajó közvetlen közelében található területen, vagy az ENSZ tengerjogi egyezményében meghatározottak szerinti parti tengeren a hajók fedélzetén kell elvégezni. A tagállamok megállapodásokat köthetnek, amelyek alapján az ellenőrzés – az 1.1.4. pontban foglalt elvek tiszteletben tartása mellett – menet közben is végrehajtható, vagy amikor a hajó eléri, illetve elhagyja egy harmadik ország területét.

3.1.2. A hajóparancsnok, a hajó képviseleti jogával rendelkező személy vagy a hajóparancsnok által szabályszerűen felhatalmazott, illetve az érintett hatóság számára elfogadható módon hitelesített más személy (a továbbiakban mindkét esetben: »hajóparancsnok«) összeállítja a személyzet és az esetleges utasok listáját – amelynek tartalmaznia kell a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezmény (FAL-egyezmény) 5. sz. formanyomtatványán (személyzeti lista) és 6. sz. formanyomtatványán (utaslista) előírt információkat, valamint adott esetben a vízum vagy a tartózkodási engedély számát –, mégpedig legkésőbb

— huszonnégy órával a kikötőbe való megérkezést megelőzően, vagy

— legkésőbb az előző kikötő elhagyásakor, amennyiben a hajó útjának időtartama rövidebb huszonnégy óránál, vagy

— ha a rendeltetési kikötő nem ismert vagy a hajóút során megváltozott, akkor ennek az információnak a megismerésekor azonnal.

A hajóparancsnok megküldi a listá(ka)t a határőrségnek vagy, ha a nemzeti jog úgy rendelkezik, akkor az egyéb érintett hatóságoknak, amelyek azt/azokat haladéktalanul továbbítják a határőrségnek.

▼B

3.1.3. A határőrségnek vagy a 3.1.2. pontban említett hatóságoknak vissza kell küldeniük az átvételi elismervényt (a lista vagy listák aláírással ellátott egy példányát vagy elektronikus visszaigazolást) a hajóparancsnoknak, aki kérésre köteles azt bemutatni, amikor a hajó a kikötőben tartózkodik.

3.1.4. A hajóparancsnok haladéktalanul köteles az illetékes hatóság felé bejelenteni a személyzet összetételének vagy az utasok számának bármely változását.

Ezenkívül a hajóparancsnok haladéktalanul, a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül, értesíti az illetékes hatóságokat arról, ha a hajón potyautasok tartózkodnak. A potyautasokért a hajóparancsnok a felelős.

A 4. és 7. cikktől eltérően a fedélzeten tartózkodó személyeket nem lehet alávetni alapos ellenőrzésnek. Mindazonáltal a határőrök elvégzik a hajó átkutatását és a fedélzeten tartózkodó személyek ellenőrzését, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.

3.1.5. A hajóparancsnok időben és az érintett kikötőben hatályos szabályokkal összhangban értesíti az illetékes hatóságot a hajó indulásáról.”;

c) a 3.2. pont a következőképpen módosul:

i. a 3.2.1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3.2.1. A körutazást végző hajó parancsnoka eljuttatja az illetékes hatóságnak a hajó útvonaltervét és menetrendjét, amint azok elkészülnek, de legkésőbb a 3.1.2. pontban meghatározott határidőn belül.”;

ii. a 3.2.2. pont második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

iii. a 3.2.3. pont a) és b) alpontjában a „3.2.4. pontban” hivatkozás helyébe a „3.1.2. pontban” hivatkozás lép;

iv. a 3.2.3. pont e) alpontjának második bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

v. a 3.2.4. pontot el kell hagyni;

vi. a 3.2.9. pont második bekezdését el kell hagyni;

vii. a 3.2.10. pont a következő i) alponttal egészül ki:

„i) a 3.1.2. pont (személyzeti és utaslisták benyújtásának kötelezettsége) nem alkalmazandó. Amennyiben a fedélzeten tartózkodó személyek listáját a Közösség tagállamainak kikötőibe érkező vagy onnan induló személyhajókon utazó személyek nyilvántartásáról szóló, 1998. június 18-i 98/41/EK tanácsi irányelv (*) szerint kell összeállítani, akkor a hajóparancsnoknak a lista egy példányát legkésőbb a harmadik országbeli kikötőből való elindulást követő harminc percen belül el kell küldenie a tagállamok területén található érkezési kikötő illetékes hatóságának.

(*) HL L 188., 1998.7.2., 35. o.”;

▼B

viii a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„3.2.11. Amennyiben egy harmadik államból érkező és a tagállamok területén többször megálló komp kizárólag a tagállamok területén az út hátralévő részére utasokat vesz fel, úgy ezen utasokat az indulási kikötőben kiléptetési, az érkezési kikötőben pedig beléptetési ellenőrzésnek kell alávetni.

Azon személyek ellenőrzése, akik a közbeeső megállások alkalmával már a komp fedélzetén tartózkodnak, és nem a tagállamok területén szálltak fel, az érkezési kikötőben történik. A fordított eljárás érvényes azokra az esetekre, amikor a célország egy harmadik ország.”;

ix. a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„Teherszállító járatok a tagállamok között

3.2.12. A 7. cikktől eltérően nem lehet határforgalom-ellenőrzést végezni a tagállamok területén található, ugyanazon két vagy több kikötő közötti teherszállító járatokon, amelyek nem kötnek ki a tagállamok területén kívül és árut szállítanak.

Mindazonáltal e hajók személyzetét és utasait is ellenőrizni kell, de csak akkor, ha ez a belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján indokolt.”;

5. A VII. melléklet a következőképpen módosul:

a) a 3. pontban a 3.1. és 3.2. pont helyébe a következő szöveg lép:

„A 4. és 7. cikktől eltérően, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a tengerészek személyazonossági okmányairól szóló 108. sz. (1958) vagy 185. sz. (2003) egyezményével, a nemzetközi tengeri forgalom elősegítéséről szóló egyezményben (FAL-egyezmény) és a vonatkozó nemzeti joggal összhangban kiadott tengerészigazolvánnyal rendelkező tengerészek számára a tagállamok engedélyezhetik, hogy a hajójuk által érintett kikötő területén vagy a környező településeken való tartózkodás céljából partra szállva a tagállamok területére belépjenek, vagy a tagállamok területéről a hajóikra visszatérve kilépjenek anélkül, hogy valamelyik határátkelőhelyen jelentkeznének, azzal a feltétellel, hogy szerepelnek hajójuk személyzeti listáján, amelyet megelőzőleg az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzésre benyújtottak.

A belső biztonsággal és az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelése alapján azonban a határőrök a partraszállás előtt a 7. cikkel összhangban ellenőrzésnek vetik alá a tengerészeket.”;

b) a 6. pont a következő pontokkal egészül ki:

„6.4. A tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontokat jelölnek ki a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából, és ezekről tájékoztatják a Bizottságot. E nemzeti kapcsolattartó pontok listáját a Bizottság a tagállamok rendelkezésére bocsátja.

6.5. A 6.1.–6.3. pontban meghatározott bármely körülménnyel kapcsolatos kétség esetén a határőrök igénybe veszik a kiskorúakkal kapcsolatos konzultáció céljából létrehozott nemzeti kapcsolattartó pontok listáját.”;

▼B

c) a szöveg az alábbi pontokkal egészül ki:

„7. **Mentési szolgálatok, rendőrség, tűzoltóság és határőrség**

A mentési szolgálatok, a rendőrség és a tűzoltóság szükséghelyzetben eljáró tagjainak beutazására és kiutazására, valamint a határőrök szakmai feladataik ellátása során történő határátlépésére vonatkozó rendelkezéseket a nemzeti jogban kell meghatározni. A tagállamok kétoldalú megállapodásokat köthetnek harmadik országokkal a személyek e kategóriáinak be- és kiutazására vonatkozóan. Ezek a rendelkezések és kétoldalú megállapodások tartalmazhatnak a 4., 5. és 7. cikktől való eltéréseket.

8. **Nyílt tengeri munkavállalók**

A 4. és 7. cikktől eltérően nem lehet alapos ellenőrzésnek alávetni azokat a nyílt tengeri, a 2. cikk 18a. pontjában meghatározott munkavállalókat, akik tengeri vagy légi úton rendszeresen visszatérnek a tagállamok területére anélkül, hogy harmadik ország területén tartózkodtak volna.

Mindazonáltal az illegális bevándorlással kapcsolatos kockázatok értékelését – különösen ha valamely harmadik ország partvonala egy nyílt tengeri létesítmény közvetlen közelében található – figyelembe kell venni a végrehajtandó ellenőrzések gyakoriságának meghatározásánál.”;

6. A VIII. mellékletben a formanyomtatvány a következőképpen módosul:

a) a „beléptetőbélyegző” kifejezés helyébe a „be- vagy kiléptetőbélyegző” kifejezés lép;

b) a „lépett be” kifejezés helyébe pedig a „lépett be vagy onnan a megjelölt időpontban lépett ki” kifejezés lép.

▼B

II. MELLÉKLET

A 810/2009/EK rendelet mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. a VI. mellékletben „a vízum elutasításáról, megsemmisítéséről vagy visszavonásáról szóló értesítésre és indoklásra” vonatkozó formanyomtatvány 4. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„4. ☐ a folyó 180 napos időszakban már 90 napot a tagállamok területén tartózkodott egységes vízummal vagy korlátozott területi érvényességű vízummal”;

2. a VII. melléklet 4. pontjának negyedik bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ha hat hónapnál hosszabb érvényességű vízumot bocsátanak ki, a tartózkodások időtartama bármely 180 napos időtartamban 90 napot jelent.”;

3. a XI. melléklet 5. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A kiadott vízum egységes, rövid idejű tartózkodásra és többszöri belépésre jogosító vízum, amely az olimpiai és/vagy paralimpiai játékok időtartama alatt legfeljebb 90 napos tartózkodásra jogosít.”.